

[Niels Westerby.]

erhvervsøkonomiske sammenslutninger, ja, alle mulige former for interesseorganisationer; der er overhovedet ikke på nogen måde lagt bånd her. Borgerne har da f. eks. også fremdeles lov til at slutte sig sammen og lave en forening eller en organisation til indsamling af midler til socialdemokratiet, til venstre, til de konservative, til de radikale, til SF, til LC, eller hvad det nu kan være. Der er ikke på noget punkt ved dette lovforslag rørt ved foreningsfriheden; det tror jeg også justitsministeren vil blive nødt til at erkende ved nærmere eftertanke.

Dernæst bliver det sagt både af hr. Anker Jørgensen og af justitsministeren, at flertallet må råde og træffe afgørelse i de forskellige organisationer om, hvad midlerne fra medlemmerne skal bruges til. Ja, det er vel nok rigtigt i al almindelighed at sige, at flertallet må råde; jeg vil føje til, at hvis man skal have en udviklet form for demokrati, så må det være under skyldig hensyntagen til mindretallet, og det kan vi vel også nok blive enige om. Der er jo blot det at sige til det, at når flertallet råder, så må det være på et område, hvor flertallet er blevet valgt til at råde, og ikke på noget som helst andet område, og det er jo vitterligt således, at hvis man har valgt en bestyrelse i et aktieselskab, så er aktieselskabet stiftet til at drive erhvervsvirksomhed og prøve på at få en fortjeneste ud af det, og bestyrelsen er blevet valgt til at tjene disse formål. En bestyrelse er ikke blevet valgt til at tage stilling til, om et aktieselskab skal give penge til et politisk parti og derved træde mindretallets rettigheder for nær; det falder helt uden for aktieselskabets formål. Hvis man laver en andelsforening for at drive en eller anden form for andelsbevægelse eller en brugsforening, ja, så gør man det med det formål at drive en sådan brugsforening; man vælger ikke ledelse med det formål for øje, at denne ledelse skal give tilskud til politiske partier.

På samme måde er det inden for fagbevægelsen og andre interesseorganisationer; de varetager visse erhvervsøkonomiske eller faglige interesser. Det er det, ledelsen er blevet valgt til. Jeg mener at kende adskillige eksempler på, at fagforeninger har valgt kommunistiske tillidsmænd, fordi man anså disse folk for at være fagligt meget dygtige

og energiske, men hvor medlemmerne så sandelig ville have sig frabedt, at disse folk besluttede at give midler til det kommunistiske parti, når flertallet af medlemmer ud fra helt andre politiske synspunkter netop støtter socialdemokratiet.

De kompetente forsamlinger, som ytrer sig med et vist flertal, er netop valgt ud fra helt andre hensyn, ud fra rent faglige hensyn, og det har derfor intet med medlemsdemokrati at gøre, intet med virkelig at varetage medlemmernes interesser at gøre, at træffe beslutning om at give tilskud til ganske bestemte politiske partier. Jeg tror, man må holde sig meget nøje for øje, at de kompetente forsamlinger og flertallet er kommet, om jeg så må sige, til eksistens på et andet grundlag end det, der besluttes om her.

Det er i virkeligheden et rod, at man blander det faglige, det erhvervsfæssige, sammen med det politiske, og det bør ikke ske. I og for sig kan jeg ikke forstå, at venstre vil modtage tilskud fra Arbejdsgiverforeningen, når man ved, at folk, som ikke er venstremænd, er med til at betale det, at socialdemokratiet vil modtage tilskud fra fagforeningerne, når man ved, at der er medlemmer af fagforeningerne, som ikke ønsker at støtte socialdemokratiet, at det konservative folkeparti vil modtage bidrag fra Arbejdsgiverforeningen, når man ved, at der er arbejdsgivere, der ikke ønsker at støtte det konservative folkeparti. Ja, det kan vel oven i købet siges så stærkt: kan man egentlig være bekendt at modtage sådanne tilskud, når man træder menneskers samvittighed for nær? Jeg vil da gerne for mit partis vedkommende give tilsagn om her i det høje ting, at hvis den slags sammenslutninger og interesseorganisationer ved lejlighed skulle tilbyde os en sådan form for tilskud, så siger vi nej tak. Vi vil i hvert fald ikke være bekendt at tage imod det.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil give hr. Niels Westerby tilslutning til den opfattelse, at hvor der råder demokrati, altså også i fagforeninger, skal flertallet råde på områder, hvor det er valgt til at råde; det er fuldstændig rigtigt. Men hvis hr. Niels Westerby kendte fagforeningernes love, specielt LOs love, ville han være klar over, at der netop i fagforeningernes formålsparagraf indgår støtte til socialdemokratiet.